

Tőzsde.

Budapesti záróárfolyamok: Napoleon
font ———, dollár 780—
795 fr. frank ———, lengyel marka
———, marka 475—482, líra
———, osztr. kor. 22½—23, rubel
lei 530—, sokol 7.90—7.92, dinár
10.00—10.20, sv. frank ———.

AZ ÖSSZES IDEGEN PÉNZEK

beváltását és beszerzését legelőnyösebben, tőzsdei napi áron eszközli

KROÓ FERENC 1026
Bank- és Pénzváltó-üzlet

□ Vaspálya-utca 5, □
Szeged-állomás mellett.
Telefon 6-89. Pénztári óra egész nap.

ZÜRICH, október 29. (Nyitás.) Berlin
3.17, Newyork 545, Milano 21.55, Bukarest
355, Budapest 0.70, Varsó 13, Prága
5.15, Bécs 25, osztr. bélyegzett 17, Zág-
ráb 1.85.

Dinár, Dollár, Lei,
mindennemű 877

PÉNZEK vétele és eladása

KAROLYI-UTCAI KROÓ
BANK- ÉS VÁLTÓÜZLET

I. ker., Karolyi-utca 2. és Feketesas-utca 8.,
sarok, volt Feketesas-kávéházzal szemben.

PÉNZTÁRI ÓRA EGÉSZ NAP.

13-33 a SZEGED telefonszáma.

Szerkesztik: Dr. SZILÁSSY CÁSAR és VERMES ERNŐ
A szerkesztésért felelős: Dr. SZILÁSSY CÁSAR.
Laptulajdonos: „SZEGED” lapkiadóvállalat r.-t.

Tessék elolvasni. Nagy kalapjavító
műhely. Kalapok
festését, újjácsinálását szakember, legelőnyösebben
készíti felelősség mellett. **MENCZ KÁROLY**
enekült kalapos. Női filc és velur kalapok is
yen készülnek. Mars-tér 8. szám, kórház során.

Magyar-Olasz
Bank • Rész-
vénytársaság 1045

SZEGEDI FIÓKJAI:
BELVÁROS: ALSÓVÁROS:
Vörösmarty-u. 5. Boldogasszony-
Kaszinó-épület. sugárút 59. szám.

Saját tőkék:
ca 600 millió kor.

MEGNYILIK november hó 1-én a
Szegedvidéki Uradalmi Tejcsarnok
STEFÁNIA FIÓKJA 1152
Petőfi-utca 8., dr. Nyilassy-féle palotában.

A Szeged-Alföldi Takarékpénztár

elfogad betéteket folyószámlában és betét-
könyvecskére a legmagasabb kamattal
mellett, eszközöl wieni, prágai, berlini, buka-
resti és jugoszláv kifizetéseket napi áron.

Újult kölcsönöket idegen valutákra, értékpapírokra és árukra.

A szegedi cigánysoron.

SZEGED, október 29.
(Saját tudósítónktól.)

Elnézem és elhallgatom esténként a muzsikás cigányokat, megmaradt országunknak megmaradt specialitásait. Valamikor nemzeti viselet járta köztük, most szmoking és frakk a módi, külföldön pedig uniformizálják őket a nagy éttermek, ahova az impresszáriók mint magyar specialitást viszik ki őket, a „madjár tzigánok”-at. Nem is tudom mit szólnak ehhez. Egy időben azzal foglalatostkodtak historikusaink, hogy a magyar cigány nem is magyar. A cigány tényleg különös fajta, de csak Magyarországon él ez a faj és minden idegükkel ide huznak, a nótájukban az ezeréves magyar bánat zokog és mégis csak az élelmes impresszárióknak van igaza, aki évtizedek óta szállítja a külföldnek a Rigó Jancsikát, a Rácz Lacikát, a Vajdákat, Kukac Lajosokat, mert az operettfigura, amit a talmi zenéhez írnak ujabbban, — jó magyarsággal szólva — fals.

Régi tervemet valósítottam meg, hogy meglátogatom a barnaképtű, fekete-hajú cigányokat és hogy megismerkedem a családi életükkel. Felsővárosban legalább 150—200 cigányfamilia lakik, soknak saját háza van. De jobban mondva nem is az övék a ház, hanem az asszonyé. Az asszonynak különösen fiatalabb korában legális foglalkozása volt; ruhaneművel kereskedett, aprójószágot meg malacot hizlalt, mialatt az ura, az éjszakák sűrű mámorát aludta nappal. A háború előtti években 2000 koronáért egészen csinos kis házacska lehetett venni a felsővárosi Római-körut, még a Gedóhoz vezető sugárút mellékutcainak környékén. Horváth Árpádot, a nagyra-hívatott fiatal primást kerestem fel, aki a Zárda-utcai szülői háznál lakik. Gyönyörű, verőfényes délelőt, az ember külön szeretné minden sugárút a Napnak megköszönni, mert ilyenkor ez mégis csak ajándék. Szép, gondozott kertre nyitom a házacska zöld kapuját, bekocogtatok az ajtón. Az öreg Horváth fogad, aki kontrás a fia bandájában. Elmondom, hogy mi járatban vagyok és hogy az Árpáddal szeretnék beszélni.

— Nincs még itthon, oda van mulatni valami fiatalessággal.

Megjegyzendő 11 óra volt már, de hát élni csak kell a cigánynak is valamiből. Székkel kínáltak meg Horváthék, megmutatták a családi fényképeket, meg a bandáét is, mely ott diszelve a nagy szoba asztalának a közepén. Akárhova néztem, mindenütt az Árpád képe, hóna alatt

a hegedűvel. Mondom: ez mind az Árpád?

— Bizony és ha még százszor annyi is volna, — replikáz az anya.

Megkértem aztán az öreg Horváth bácsit, hogy jönne velem, mert végig akarok nézni a cigánysoron. Azt mondja: merre akarok mennyi? Liget-utca, Rom-utca, Gém-, Timár-, Hóbiárt basa-, Gál-utca? Mindenfelé cigány lakik. El is indultunk végre a Római-körut irányába. Alig mentünk néhány lépést, ismerősbe ütközöm. Köszöntjük is egymást. Hogy is hívják? Nagy Jóska. Persze hogy ismerem. A Royalban játszik azt mondja és most szedi össze a bandát, mert próbát kell tartani. El-köszöntünk. Szerettem volna első-sorban a cigányvajda Kukacot (Urban Lajos a becsületes neve) meglátogatni, vagy a primadonnákat: Károlyi Árpádot, meg Vajda Jancsit, és felfedni az inkognitójukat. De kísérőm alkalmasint nincs jó viszonyban velük, no meg ezek véletlenül egész más vidéken laknak. Az öreg Kukac a Bárka-utcában lakik, de ilyenkor délelőtt ő nem igen tartózkodik otthon. Az utcán egy-két purdú ül a ház előtt. Találomra benyitok egy házba. A napon ül a ház ura, jóképű, barnaarcu idősebb cigány. Pipál és egykedvűen fogadja a bemutatkozást. Én sem zavartatom magam, szétnézek a tágas udvarban, papírt, ceruzát veszek ki a zsebemből és jegyezni kezdek.

— Nem adót jöttem én összeírni — mondom — csak úgy eljöttem nézgelődni.

— Jaj, én meg már attól félttem.

Beszéltem vagy 15 családdal. Mindenütt a panaszon kezdik. De ha széjjel néz az ember köztük, a legtöbbnek kevés oka lehet ugyan a panaszra. Amit nappal dolgoznak az ugyan nem munka. A cigánynak különben is este virrad. A kávéházi 80—100 koronás jövedelmet keveslik, de arról bölcsen hallgatnak, hogy éjszaka sem muzsikálnak ingyen hajnalig, meg az esküvői muzsikálást is szívesen megszokták fizetni.

Egy női családtag meg is mondta a véleményét, hogy az olyan előkelőbb cigánynak havi fizetést kellene kapnia. Visszhangja azonban nem akadt a furcsa ötletnek. Az asszony azért folytatta:

Itt ha az Isten cigánya lenne, sem tudna megélni az ember. Feladósítjuk magunkat. Egész éjszaka oda vannak és csak barátságból, meg azért a kis borért muzsikálnak.

A Munkácsi-utcában egy másik háztulajdonost akartam meglátogatni. Már a kilincsen volt a kezem, mikor egy asszony rámszólt, hogy nincs

otthon a sógor, elment a huga temetésire. Egy sarokkal odább van a Timár-utca. Lakatos Imre pipál itt szintén a saját házában.

— A — azt mondja — én kis helyen játszom; nincs kereset.

— Hát akkor ez a házacska?

— Az asszony muzsikálta össze, azé a ház.

— Hát ebéd mikor van?

— Hát mikor megfő.

Valaki azt mondta, menjek a Liget-utca. Itt minden házban cigány lakik, ezek már valamivel szegényebbek. Egy értelmesebb emberrel szóba elegyedem, beszélgetünk. Hamarosan ott termett mellettünk egy jól megtermett asszony és ahogy a jegyzetemből felnézek, látom, hogy egész tekintélyes csoport verődött össze körülöttem. Ugy gondolkodnak és élnek itt a kis házakban, mint falun. Szegeden, túl a kiskörut körletén már falun van az ember. Az én emberem, ahogy a csapat közepén állunk, cézári göggel diktálja a neveket. Irok is belőle néhányat: Csilliga Károly, Szabó Miska, Csikáló Mór, Palotás Pista; mind bele akar kerülni az újságba. Egy új jövevényt a csoport szélén ravaszul informálhattak, egészen a közelemben furakszik és csendesesen, hogy csak én halljam megkérdi:

— Legalább egy kis husra valót kapunk-e?

Már egy utcával arrébb járok, mikor néhány női hang szól utánam:

— Hát az én uramat azért nem írja föl az ur, mert fogságba van?

Rányitom a kaput egy tágas udvarra. Vén cigány áll a közepén, kezében egy öngyújtó meg benzin, azzal piszmog. A disznóól körül egy jóképű legény szorgoskodik. Felém jön, leemeli kemény kalapját:

— Meg ne tessék már irni, hogy a disznót etettem. (Este nagyböngön játszik egy előkelő kávéházban.) Akárhova megyek nagyjában ugyan-ez a kép fogad. Az udvar közepére széket tesznek és az egyik — ugy-lehet valami jótékony egyet titkárnak nézett — sorba kezdte mondani, hogy kinek hány gyereke van; Bakró Jósának 5 fia van.

— Nem igaz csak három, kettő lány.

— Borbás klárnétosnak nyolc...

Nem hagyták kibeszélni soha, most is közbevágott egy asszony:

— Hát a Malkovics Bélának nem nyolc gyereke van?

Hü kíséremmel, az öreg Horváth Károly bácsival hazafelé baktattunk.

— Este 12 óra után tessék egyszer megállni a finánciánál; olyankor látni csak, hogy mennyi a cigány. Falkástól jönnek haza.

Elköszöntünk egymástól.

Legelőcsöbben fest és vegyileg tisztít
az emelkedő árak dacára is
LUCZA JÓZSEF kelmelesítő és vegyileg tisztító. 1050
Ipartelep: Kazinczy-utca 14. szám. Telefon 10-75.
Fiókház: Valéria-tér, Paprika-piac sarok és Gizella-tér 3.
Különlegesség: A tisztításra adott fértőruhákön kisebb javítás teljesen díjtalan.

Irógép jókarbantartási vállalat.

Irógépekhez összes kellékek.
Varrógép, karbit és karbitlámpák
jutányos árban beszerezhetők: 1148

Kelemen Márton és Társa cégnél

Szeged, Kárász-utca 16. sz.

Telefon 13-22. (Dugonics-tér sarok). Telefon 13-22.